

De Wanowan

Lankelaar 19, 5737ES Lieshout

Uitgave 76

24^e jaargang

Juni 2015

Van de voorzitter:

Hier ligt dan de eerste Wanowan die via de mail komt. Na vijf en zeventig papieren edities. U was er al aan gewend dat U de uitgave ook telkens kon lezen op de website; www.airbornevrienden.nl. Tom Timmermans heeft er steeds voor gezorgd dat de nieuwe uitgave dezelfde dag op de website stond.

Toen de eerste Wanowan uitkwam in Januari 1991 vroeg de post 55 ct ofwel omgerekend 25 eurocent. Nu 69. Dat dwingt toch wel om andere wegen te zoeken om de Wanowan bij U te krijgen. Onze secretaris is erg druk doende geweest om van iedereen een e-mail adres te krijgen. Direct of indirect. Sommige leden lieten weten geen mailadres te hebben maar gaven dat van een van de kinderen door. Maar wellicht dat U leden kent die geen computer hebben en die U regelmatig ziet,. Wilt U dan een copie uitdraaien en doorgeven? Dat zou ons heel erg helpen.

We zullen in de toekomst noodgedwongen meer gebruik maken van de computer. We laten U dan ook weten wanneer we bij elkaar komen en U kunt zich dan ook via dit medium aanmelden hiervoor. Best wel een beetje moeilijk voor de oudere leden.

We hebben in de Coridor veel feestelijke herdenkingen gehad. Zeventig jaar vrijheid..enorm. Elke gemeente had zich extra uitgesloofd om de inwoners de bevrijding te laten voelen. Veel werd er herinnerd. We zagen massaal oorlogsauto's op de wegen in ons Zuiden. ..en ook veel jonge mannen in militair tenue. Zo beleefde zij wat wij in het echt hadden meegemaakt..

Ik wens U een mooie zomer toe.

Thieu van Luyt, vz

Op bezoek bij de voorzitter

Om de winter even te ontvluchten vlogen dertien Airborne vrienden samen van Eindhoven naar Malaga in Spanje. Het was voor velen niet de eerste keer en zij wisten dan ook wat ze te verwachten hadden. Aangekomen op het enorme vliegveld werden we opgehaald met een bus die ons naar Nerja bracht. Nerja ligt pal aan zee, is een oud stadje dat door het grote toerisme nog geen metamorfose heeft ondergaan. Het is er rustig, heeft een prachtig strand en gezellige restaurantjes waar het goed toeven is. We hadden allemaal zicht op zee vanuit onze appartementen. Formidabel om 's morgens de zon uit de zee te zien komen.

Het samen reizen heeft in het verleden duidelijk gemaakt dat het de onderlinge vriendschap versterkt. Andalusië heeft veel moois. Er zijn drie opvallende steden op één tot twee uur rijden afstand.

Nu bezochten we Granada, maar ook Cordoba en Sevilla zijn zeer de moeite waard om naar toe te gaan. Het was een gezellig tijd. Het winkelcentrum is nog niet overgenomen door grote ketens. Leuke terrasjes, pittoreske straatjes en pleintjes. Mooi museum en dan de grotten....oh zo mooi.

Ja ja, onze voorzitter heeft een mooi plekje uitgezocht om samen met zijn vrouw de kou te ontlopen. Wellicht dat men ons daar deze winter weer ziet.

Verhaal na 70 jarige bevrijding

Op 19 september 2014 reden wij met verschillende legervoertuigen uit de WW2.

Ivm de 70st viering van de bevrijding van Brabant voor de kranslegging naar diverse monumenten in Son Sint-Oederode, Best en Eindhoven.

In Sint-Oederode reden wij eerst naar het gemeentehuis voor een bezichtiging van een mooi ingerichte tentoonstelling met een kopje koffie over de WW2 van ons medelid Vervoort.. Hier waren ook enkele oud strijders van de 101 AB aanwezig, er werd ons gevraagd om deze oud strijders met de WW2 voertuigen naar het monument to the Dutch te vervoeren.

In mijn *willys jeep* kwam ook een van de veteranen te zitten. Bij het monument begon ik een gesprek met hem, hij was medic geweest, ik vroeg hem of hij in Eindhoven was geweest in september 1944.

Ja, hij was ten noorden vanuit Son, Eindhoven binnengekomen, ik vroeg hem of hij John Seny, Harvey de Vries of George Bross kende? Maar deze kende hij niet. Opeens schoot mij de naam Bob Brewer binnen en hij keek mij verwonderd aan en zei toen dat hij Bob Brewer geholpen had toen die zwaar gewond was bij de oude toren in Woensel.

Ik vroeg hem of hij wist of er een *Dutch doktor* bij was geweest, en hij beaamde dit met: "*yes I know*".

Ik vertelde hem dat deze arts een goede kennis van mij was en dat dit verhaal in het

blad Five-O-Sink van 2 juni 1989 was verschenen de naam van deze arts Dr. G Janssen.

Bob Brewer is verschillende malen bij mij in huis geweest en dat ik verschillende foto's en brieven van hem in bezit heb.

Ik vertelde hem dat ik het een en ander wilde kopiëren en het die avond bij het diner in Son zou bezorgen.

Ja en dat zo'n voorval na 70 jaar kan gebeuren is toeval, ook al omdat deze oud strijder in mijn jeep terecht kwam.

Zijn naam is:

Albert.L.Mampre

Curahee 101st AB Div 506 RGT 2 Bat

920N Keeler AVE Skokie IL 60076

Ik heb hem verschillende brieven en foto's bezorgd en hij was daar zeer verrast mee, van hem heb ik zijn naam en adres gekregen dat ik na wat speurwerk heb kunnen ontcijferen.

Albert Roxs

Jedburgh Teams

In het voorjaar van 2014 is het boek *Operatie Jedburg* van **Jelle Hooiveld** verschenen. Het gaat over speciale eenheden, die achter de duitse linies contact legden met het verzet in bezet Europa. Hun opdracht was lokale verzetsgroepen te helpen organiseren en aansturen, om zo een extra bijdrage te leveren aan de bevrijding van West Europa.

In juli 1940 werd in het Verenigd Koninkrijk de Special Operations Executive (SOE) opgericht. Deze geheime organisatie moest het nazi-regime ondermijnen door op het Europese vasteland subversieve activiteiten en sabotages te plegen. Er waren veel ondergrondse bewegingen actief, die al verzet pleegden. Wanneer de SOE er in zou slagen om die organisaties te herformen tot solide "ondergrondse legers" zou dat een zeer welkome aanvullende factor vormen op de geallieerde strijdkrachten.

In het voorjaar van 1942 werd in overleg gevoerd met hoge Britse officieren op welke manier de SOE een rol zou kunnen spelen in bezet Europa. Men kwam tot de conclusie dat er teams gevormd zouden moeten worden om het lokale verzet te organiseren en op te leiden tot inzetbare eenheden. Zij zouden vooral worden ingezet in Frankrijk, België en Nederland.

Zo'n team bestond uit (meestal) 3 militairen, waaronder een radioman. Ze moesten vanuit bezet gebied contact onderhouden met Londen: het Engelse *Special Operations Executive (SOE)* en het Amerikaanse *Office of Strategic Services (OSS)*. Beide geallieerde geheime diensten waren onder meer belast met het ondersteunen van het gewapende verzet in bezet Europa.

Men noemde het Jedburgh-teams, vermoedelijk naar Schotse grensplaats Jedburgh.

De opleiding van de teams vond plaats op het 16^e eeuwse landgoed Milton Hall. Om de opleiding te kunnen volgen moest men eerst een zeer strenge selectie ondergaan. De eerste weken ondergingen ze een zware fysieke training, waaronder lange afstands marsen en ongewapend vechten en een cursus Silent Killing.

De Nederlandse Jedburgh-team commandanten waren Brinkgreve, Bestebeurtje, Groenewoud en Staal.

In het boek wordt uitgebreid ingegaan van de activiteiten van deze teams bij o.a. Operatie Market-Garden en de bevrijding van Nederland

Op pagina 91 kwam ik de naam van ons lid **Albert Roxs** tegen.: Er staat: Het 3e bataljon van het 506e werd bij Woensel omstreeks 9.00 uur door de Duitsers tot staan gebracht. **Luitenant Du Bois** van het Jedburgh team was er al in geslaagd de buitenwijken van Eindhoven te bereiken. In de Woenselse straat kwam hij in contact met de daar woonachtige familie Roxs. De destijds elfjarige Albert Roxs was hiervan getuige:

"Omstreeks 7.00 u die morgen hoorden we het geluid van andere gevechtslaarzen en besloten we onze kelder uit te gaan. Toen we de voordeur openden zagen we daar een soldaat in Amerikaans tenue staan, die ons, tot onze grote verbazing, in het Nederlands begroette met een vriendelijk "goede morgen". De soldaat ging bij ons naar binnen en stelde zich voor als Bram du Bois"

De familie Roxs kon du Bois melden dat een groot aantal Duitse soldaten zich in een nabij gelegen school ophield. Ook werd de Nederlandse luitenant erop geattendeerd dat er verderop stukken Duits 80mm-geschut stond opgesteld. Du Bois verplaatste zich

vervolgens met meegebrachte apparatuur naar het dak van de fam Roxs, hoogstwaarschijnlijk om deze inlichtingen door te geven aan de Amerikanen.....

Concluderend mogen we zeggen, dat het werken van deze teams niet zo aan de oppervlakte is gekomen, maar dat ze ook een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de bevrijding van West-Europa en zeker ook in Nederland staat buiten kijf. Beslist de moeite waard om te lezen.

Pierre Cuijpers

Onderscheiding: Ons lid **Cees van Doorn** heeft een Koninklijke onderscheiding gekregen voor al het vrijwilligerswerk dat hij in de gemeente Best heeft gedaan en nog doet. Al enige jaren is Cees de trompettist, die bij Remember September de *Last Post* blaast. Cees en Toos van harte proficiat!

Overleden

Tijdens een korte vakantie overleed geheel onverwachts ons oud-bestuurslid en penningmeester **Henk van Gils**. Henk is 86 jaar geworden. Hij was vanaf 1970 tot 1990 penningmeester tot Jo van der Linden zijn taak overnam. Henk deed zijn werk met veel plezier en uiterste precisie.

Wij wensen Winny en de familie veel sterkte.

Marianne Zuidema meldde ons dat **Frank Dennison** op 24 november 2014 in zijn slaap is overleden. Hij is 92 geworden. Op 26 december zou hij 93^e verjaardag vieren. Op 12 december werd de urn bijgezet op de militaire begraafplaats. Hij laat twee zoons en twee dochters na. In september was Marianne nog bij hem in Californië, hij zag er toen al niet zo goed uit.

Ons lid **Bep Roxs** is op 26 februari 2015 overleden. Bep was regelmatig aanwezig bij onze bijeenkomsten. Vaak ging ze mee met de trips die we naar Frankrijk en Duitsland maakten. Ze was een zeer gewaardeerde medereiziger. We zagen veel Airbornevrienden tijdens haar uitvaart en Crematie. Haar levengezellin Nel Verhoeven was haar enkele jaren geleden voor gegaan. We zullen hen missen.

Dhr A. van der Loop uit Oss is op 22 februari 2015 overleden. CZijn dochter meldt het volgende: Hij is lid geworden van onze vereniging omdat hij zich sterk verbonden voelde met de Airborne's. Tijdens de oorlog heeft hij een veilig onderkomen gehad bij een familie in Son vlakbij de Sonse heide. Tijdens de Operatie Market Garden en de luchtlandingen op 17 september bevond mijn vader zich midden in het gebied van de luchtlandingen. Dat heeft veel indruk gemaakt op hem en had een traumatisch effect.

Hij heeft daar vaak over verteld. De laatste 20 jaar gingen we samen op 17 september naar Son. Die dag mocht niet vergeten worden.

Direct na de oorlog is hij als dienstplichtig soldaat opgeroepen. Na zijn dienstdadigheid is hij als beroepsmilitair verder gegaan. Dit is voor hem maar ook voor zijn gezin een speciale tijd geweest. Hij is tot het laatste diep in zijn hart militair gebleven.

Uit respect voor mijn vader hebben wij op de begraafplaats de ingrijpende Last Post gespeeld.

Riny Göppel. Op 28 februari 2015 Riny zagen we trouw lid, als ze in Nederland was. Maar een groot deel van haar tijd woonde ze in Zuid Afrika. Verschillende leden van ons hebben haar daar opgezocht. De laatste tijd liet haar gezondheid te wensen over. Ze was een gezellige reisgenote. Die graag haar sigaretje had.

Wim Klerkx. Overleden op 7 april. Wim verhuisde enkele jaren geleden van Eindhoven (Vlokhoven) naar Vlissingen waar zijn zoon Carlos woont. Die zorgde ervoor dat er een bus klaar stond om airborne vrienden naar Vlissingen te brengen om afscheid te nemen van Wim. Carlos attendeerde ons erop dat zijn vader de Airborne bolotie om heeft in zijn graf. Na een sfeervolle afscheidsdienst in de kerk waarbij een Airbornekaars stond te branden op zijn kist volgde de begrafenis, waar veel vrienden en belanstellenden aanwezig waren. Als afsluiting werd de **Last Post** geblazen. Familie en vrienden werden uitgenodigd om deel te nemen aan een uitgebreide koffietafel. De bus bracht de airbornevrienden weer veilig terug naar Eindhoven. Wim was de grote vriend van Bill Galbreight die in September nog bij ons was. Carlos: bedankt voor de grote gastvrijheid die je ons geboden hebt. Je vader zou er trots op geweest zijn.

Ken Woolley overleden op 22 april 2015

REMEMBER KEN WOOLLEY.

Oorspronkelijk zou dit artikel – terecht -- een necrologie worden voor Ken Woolley; een levensbeschrijving van een pas overledene. Maar zijn crematie werd zo respectvol en met zoveel eer gedaan dat ook daar melding van gemaakt moet worden. De nog maar heel kort geformeerde Veteranengroep Son en Breugel zorgde voor een indrukwekkend en passend afscheid van Ken Woolley. Deze veteranen, uit Son & Breugel en van verschillende leeftijden, die onder vuur hebben gelegen in hun missies in Libanon, Bosnië, Irak, Afghanistan en andere (vredes-) missies, toonden door hun respect en grote waardering, dat Ken Woolley door hen wordt gezien als hun grote voorbeeld. Kon Ken een mooiere hommage gehad hebben? Gedurende de gehele dienst stonden deze acht veteranen strak in de houding. Tenslotte besloot de groep hun prachtige bijdrage met een vlekkeloos geblazen Last Post. Heeft Ken Woolley dat en een heel mooie dienst verdiend? Een volmondig ja is hier het enige antwoord. Bescheiden als hij was moest je eigenlijk zelf over de oorlog beginnen. Zijn landing in Normandië op D-Day 1. Ooit vroeg hij mij: "Heb je enig idee wat je doormaakt als je vrienden naast je massaal doodgeschoten of ontoonbaar verschrikkelijk verminkt worden?"; dat hartverscheurende kermen en smeken. Als grote dierenliefhebber kwam daar voor mij nog het geluid bij van stervende dieren, toen we eenmaal doorgebroken

waren". "Nee, zeg je en zo heb ik toen ook min of meer gereageerd. Immers de volgende zware gevechten in België, in Zuid- en Oost Nederland dienden zich al snel aan tot in Hamburg. Ik moest bruggen bouwen in Son en Grave (helemaal over de Maas) en dat "leidde af"; vooral als je nagaat hoe ongelooflijk snel we dat deden. O, wat waren we uitgelaten en blij toen we hoorden van de capitulatie op 8 mei. Maar niet voor onze groep. Die moest nog een vol jaar naar Palestina en Egypte om daar te vechten namens de Britse regering in een moeilijke en onoverzichtelijke Israëliisch-Arabische oorlog". Ook dat overleefde Ken. Die denkt dat het dan ophoudt heeft het faliekant mis. Ken had teveel meegemaakt. De oorlog had hem innerlijk een ander mens gemaakt; hij was, vooral mentaal, zwaar beschadigd. Riek (van Rooij) en zeer weinig ingewijden – zoals Jos die jarenlang zijn werkmaat was – wisten dat. Riek zeker want ik had een geweldige bewondering voor het geduld dat Riek had als Ken een moeilijke periode had. Daar kwamen voor Ken nog een cultuur- en taalverschil bij dat hij nooit heeft kunnen overzien en waardoor hij zich soms als tweederangs voelde. Maar zoals hij dat ook in de oorlog deed, hij liet zich afleiden door zijn gehandicapte Riek, waar Ken een "slaaf" voor was, en door zijn grote familie van Riek's en Engelse zijde (Riek was Ken's tweede vrouw). Ken had in Engeland een dochter en als kleinkinderen was er onder andere een vierling. Hij was erg trots op zijn grote gezin in Engeland dat door de afstand en Ken's trauma's steeds minder hecht werd.

A really great soldier has gone, getuige zijn eigen uitspraak dat op zijn prentje staat. (letterlijk vertaalde uitspraak): *Vraag je altijd af of wat je gaat zeggen wel waar is en vriendelijk is en noodzakelijk is en iemand vooruit helpt. Is het antwoord ontkennend, zeg het dan maar niet.*

Jan Coolen, Eindhoven en vriend van Ken.

Op 28 maart j.l. overleed **Riet Schoonderwoerd**. Ze was 91 jaar. Tijdens de bevrijding werd de familie Schoonderwoerd door Bill Olsen uit de kelder gehaald waarin ze zich verschuilden. Ze hadden toen al een bakkerij in Son. De relatie met de familie is altijd heel erg hecht gebleven. Toen Bill overleed vloog Leo Schoonderwoerd, nog naar Florida om hem mee te begraven.... De laatste jaren zagen we Riet niet meer op de bijeenkomsten, maar tijdens de Remember September kransleggingen in Son was ze tot enkele jaren geleden steeds aanwezig. Kapitein Bill Olsen raakte zwaar gewond aan zijn voet en enkel. Hij werd door Dr.Raat geopereerd. Hij kon zijn speciale grote aangepaste schoen vaarwel zeggen en normaal lopen. Dit was het "Thank you liberator."....na 25 jaar....van het Sint Jozefziekenhuis en Dr.Raat.

Op 4 mei 2015 is **Noud Stultiëns** uit Son & Breugel op 93-jarige leeftijd overleden. Noud zette zich in voor de gemeenschap en ook voor de parochie en kreeg daarvoor zowel een pauselijke als een koninklijke onderscheiding.

Wij wensen alle familieleden van harte veel sterkte.

VERENIGING VAN

AIRBORNE-VRIENDEN